

ದಾನಶೂರ ದುರ್ಯೋಧನ!

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂಲತಃ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ತನಗಾಗಿಯೇ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ವೃತ್ತ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮರೈವಿಲ್ಲ. ತಾನು, ತನ್ನ ಮನೆ, ತನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗ, ತನ್ನ ಜಾತಿ, ತನ್ನ ಊರು, ರಾಜ್ಯ, ಭಾಷೆ- ಹೀಗೆ ಅವನ ವೃತ್ತದ ಪರಿಧಿಯ ಪಕ್ಕಳೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ತನ್ನದೆಂಬ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ ಆದರ್ಶದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ ಹಾಗೆ ಅವನ 'ಕುಟುಂಬ'ದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೊಡ್ಡ ದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನದೆಂಬ ಆ ಮೂಲವನ್ನು ಅವನು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಸಿಕೊಂಡು 'ತನ್ನ' ಹೊರಗಿರುವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ 'ತನ್ನದೆಂದು' ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ 'ತನ್ನದೆಂಬುದು' ಸಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಉದಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಉದಾತ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಉದಾತ್ತ ಗುಣವಿರುವವನೇ ದಾನಶೂರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದು ತನ್ನದೆಂಬ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮುಕ್ತನಾದನು ಕರ್ಣ! ಅವನಿಗೆ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅರಮನೆಯೆಂಬುದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದಾನ ಗುಣದಿಂದ ಅವನು 'ದಾನಶೂರ ಕರ್ಣ'ನೆಂದು ಬಿರುದಾಂಕಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು: ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರೂ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾವ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ದಾನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನಿಂದ ಉಪಶ್ರುತರಾದ ಜನಸಮೂಹ ನೀಡಿದ ಬಿರುದಾಗಿತ್ತು. ಜನಸಮೂಹದ ಬಿರುದು ನಿಜವಾದ ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಬಂದಿರುವಂಥದ್ದು. ಕರ್ಣನಿಗೆ ಜನ 'ದಾನಶೂರ'ನೆಂದು ಕರೆದು ಕೊಂಡಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡ ದುರ್ಮ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಸೂಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣ ಜನಪದ ಮಹಾಭಾರತ (ಸಂ: ಡಾ.ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ)ದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕರ್ಣ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ದಾನಶೂರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅವನೇನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿದು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೇನು? ಅವನ ಬಳಿ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ನಾನು ನೀಡಿದ್ದು. ನಾನು ನೀಡಿರುವ ಪದವಿಯಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ 'ತಾನು ದಾನಶೂರ'ನೆಂದು ಬಿರುದಾಂಕಿತನಾಗಿ ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗುವುದು ಅಸಮರ್ಥನೀಯ. ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಬಿರುದು ನನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ನಾನೇ ನಿಜವಾದ 'ದಾನಶೂರ' ಎಂದು ದುರ್ಯೋಧನ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ದಾನಶೂರ

ದುರ್ಯೋಧನ'ನೆಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬಳಿ ಬೇಡಿ ಬಂದವರಿಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಉದಾರವಾಗಿ ದಾನ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಳೆಗಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯನ್ನದೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಮಳೆ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನೀರು. ಅನ್ನ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಒಣಸಾಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪಿತ್ತವಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ತಂದೆಯ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಸೌದೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಡು ಮಳೆಯ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ಸೌದೆ ಅವನಿಗೆಲ್ಲೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅವನು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ತೂಗು ಹಾಕಿದ 'ದಾನಶೂರ ದುರ್ಯೋಧನ' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಣಗಿದ ಸೌದೆ ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು, 'ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸೌದೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಅವಸರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಬೇಕು; ಸ್ನಾನಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿ ನೀರು ಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗದು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಿರಾಶನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಯಾರೋ ವೃದ್ಧರು ಅವನಿಗೆ ಸೌದೆಗಾಗಿ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕರ್ಣನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಬೋರ್ಡೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೌದೆ ನೀಡುವಂತೆ ಕರ್ಣನನ್ನು ವಿನಂತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ಸೌದೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅಡ್ಡ ಯೋಚನೆ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು (ಒಪ್ಪಾರಲು) ಕೆಡವಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ದಾನಶೀಲತೆಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ. ಕೇವಲ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ದಾನಶೂರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಾನಶೀಲತೆಯೆಂಬುದು ಆಡಂಬರದ, ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅದು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಉದಾತ್ತ ನಡೆ; ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ.

ಶಿಕಾಕು

<p>★ 'ಹಳೆ ಕಲ್ಲು, ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲು' ಅಂದರೆ ಹಳೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ, ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜನರ ತೆರಿಗೆ ಹಣದ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. -ಕೋ.ಚಿನ್ನ ಬಸಪ್ಪ</p>	<h2>ಮಾತೇ ಮತ್ತು</h2>	<p>★ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬದುಕಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ. -ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಜೇಡ್ಕರ್</p>
<p>★ ಪರರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ, ನಾವೆಂದೂ ದೊಡ್ಡವರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. -ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್</p>	<p>★ ನಾವು ಸದಾ ತೆರೆದಿರುವ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕವೇ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ! -ಜೆಕ್ ಗಾದೆ</p>	<p>★ ಹಸಿದವರಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ನೀಡಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. -ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ</p>
<p>★ ಮನೆ ಎನ್ನುವುದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದ್ದಂತೆ. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ. -ಪದ್ಮಪುರಾಣ</p>	<p>★ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಭಾವೋದ್ವೇಗ, ಅದರಿಂದ ಆತಂಕ, ಆತಂಕದಿಂದ ಆಪತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಹನೆಯನ್ನು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. -ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಿಕ</p>	<p>★ ಸಜ್ಜನರು ಸದಾ ದಯೆ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. -ಮಹಾಭಾರತ</p>
<p>★ ಆಸೆ ತೃಣದಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಆಸೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುವುದೊಳ್ಳಿಯದು. -ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ</p>	<p>★ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ- ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅತಿಥಿ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಸತ್ಕಾರದ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು. -ರಹೀಮು</p>	<p>★ ಸಜ್ಜನರು ಸದಾ ದಯೆ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. -ಮಹಾಭಾರತ</p> <p>★ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಾದಿಯೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. -ಜಿಮ್ ರಾನ್</p>